

Kúria
végzése

Az ügy száma: Bfv.II.1.179/2025/10.
A határozat szintje: felülvizsgálat
A tanács tagjai: Dr. Somogyi Gábor, a tanács elnöke
Dr. Boros Tibor, előadó bíró
Dr. Harangozó Attila, bíró
Dr. Metzing Márton, bíró
Dr. Nagy Antal, bíró
Az eljárás helye: Budapest
Az eljárás formája: tanácsülés
Az ülés napja: 2026. május 7.
Az ügy tárgya: testi sértés büntettének kísérlete és más bűncselekmény
Terhelt: ...
Elsőfok: Fővárosi Törvényszék, 41.B.167/2023/18., ítélet, tárgyalás,
2024. április 30.
Másodfok: Fővárosi Ítéltábla, 4.Bf.209/2024/11., ítélet, nyilvános ülés,
2025. március 13.
Harmadfok: -
Az indítvány előterjesztője: Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség
Az indítvány iránya: terhelt terhére

Rendelkező rész

A Kúria a testi sértés büntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálv a Fővárosi Törvényszék 41.B.167/2023/18. számú, valamint a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 4.Bf.209/2024/11. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás során felmerült 7.000 (hétezer) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, és ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

[1] I. 1. A Fővárosi Törvényszék a 2024. április 30. napján kihirdetett 41.B.167/2023/18. számú ítéletében a terheltet bűnösnek mondta ki életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérletében [Btk. 164. § (1) bekezdés és (8) bekezdés első fordulat] és felfegyverkezve elkövetett garázdaság büntettében [Btk. 339. § (1) bekezdés és (2) bekezdés d) pont], amiért őt – mint visszaesőt, halmazati büntetésül – 6 év börtönfokozatú szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a terhelt feltételes szabadságra nem bocsátható.

[2] Az elsőfokú ítélet ellen bejelentett ellentétes irányú fellebbezéseket elbírálva a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2025. március 13. napján kihirdetett 4.Bf.209/2024/11. számú ítéletében az elsőfokú ítéletet megváltoztatta; a terhelt szabadságvesztésének tartamát 4 év 6 hónapra enyhítette, míg egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

[3] 2. Az irányadó tényállás felülvizsgálati indítvánnyal érintett II. pontjának lényege szerint a terhelt és a sértett 2020 nyarától ugyanazon munkahelyen, tanú 1 építőipari vállalkozásában dolgoztak. A terhelt és a sértett között régóta baráti volt a viszony, egymáshoz közel is laktak. A terhelt tudomással bírt arról is, hogy a sértett másodállásban egy költöztető cégnél dolgozott.

[4] A terhelt és élettársa, tanú 2 a cím 1 szám alatti lakásból a cím 2 szám alatti lakásba akartak költözni. A terhelt a 2020. november 14. napjának délutánjára tervezett költözés lebonyolítására a sértettet kérte meg.

[5] A sértett és három társa 2020. november 14. napján a megbeszéltekhez képest néhány órával később, 17 óra 30 perc körüli időben jelentek meg a terhelt lakásánál egy teherautóval, majd megkezdték a bútorok felrakodását. A késés miatt a COVID-19 járványhelyzetre figyelemmel abban az időben hatályban lévő kijárási tilalom kezdetéig, azaz 20 óráig már nem tudtak volna végezni, ezért az ekkor már ittas állapotban lévő terhelt a sértettel és a költöztetést végző többi személlyel összeveszett. A sértett végül úgy döntött, hogy otthagyják a terheltet, ezért a bútorokat hátrahagyva mindannyian eltávoztak.

[6] Másnap, 2020. november 15. napjának délelőttjén a sértett telefonon felhívta munkáltatóját, tanú 1-et és elmondta neki, hogy a terhelttel összevesztek, ezért a továbbiakban nem hajlandó a terhelttel együtt dolgozni. Tanú 1 ezután felhívta a terheltet és közölte vele, amíg nem békül ki a sértettel, addig nem mehet dolgozni sem.

[7] A terhelt ezután gyalogosan elindult a sértetthez, hogy beszéljen vele. A nagymértékben ittas állapotban lévő terhelt – aki ittassága folytán dülöngélt, beszéde is nehezen érthető volt – jobb kezében egy dobozos sörrel 14.00 óra körüli időben érkezett meg a cím 3 szám alatti lakásához, melynek ajtaján hangosan kopogott. A kopogásra a sértett nyitott ajtót, aki mellett édesanyja, tanú 3 is az ajtóhoz lépett. A terhelt az ajtó nyitását követően azonnal belépett a lakásba, a sértett és édesanyja azonban nyomban felkérték, hogy menjen ki onnan, majd végül a sértett a bal kezét a terhelt mellkasára helyezve kitolta őt a lakásból.

[8] A terhelt ekkor közölte a sértettel, hogy „megöllek!”, majd bal kezét a teste mellől felemelte mellkas magasságig, a kezében ekkor már egy összecsucskható kést tartott – amely legfeljebb 6 cm pengehosszúságú és tompa végű volt – majd a sértett felé lépett és szűrő

mozdulatot tett a sértett nyaka felé, miközben ismét megöléssel fenyegette. A sértett egy lépést hátralépett, elhajolt, így a kés csak a nyak felszínét érte. A terhelt ezután a kést tartó kezét visszahúzta, a sértett pedig ezt kihasználva rögtön becsukta és bezárta a bejárati ajtót. A terhelt ezután a sértettet hangosan szidalmazva és megölését emlegetve távozott a lépcsőházból. A terhelt szúrása a sértettet annak nyakán, a jobb oldalon a gége alatt 1-2 centiméterrel érte és ott felületes, legfeljebb 2-3 mm-es hámsérülést okozott, amely 8 napon belül gyógyuló, könnyű testi sérülésnek felelt meg.

[9] A terhelt szándéka a sértett megölésére nem terjedt ki, ugyanakkor a támadás eszköze, iránya és ereje alkalmas volt arra, hogy a sértettnek életveszélyes sérülést okozzon.

[10] II. 1. A jogerős ügydöntő határozattal szemben a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség terjesztett elő felülvizsgálati indítványt a Be. 649. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott okból.

[11] A felülvizsgálati indítvány szerint az ügyben eljáró bíróságok a terheltnek a II. tényállási pontban foglalt cselekményét a Btk. 160. § (1) bekezdésébe ütköző emberölés bűntettének kísérlete helyett törvénysértően minősítették a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző és (8) bekezdés első fordulata szerint minősülő életveszélyt okozó testi sértés bűntette kísérletének, ami a törvényes büntetési tételkeretre figyelemmel aránytalanul enyhe büntetés kiszabását eredményezte.

[12] A fellebbviteli főügyészség szerint tévesen rögzítette a bíróság a tényállásban a terhelt szándékára vont jogi következtetést. A következetes bírósági gyakorlat szerint a szándékosság és gondatlanság a bűnösség jogi fogalmát alkotják, ezért eldöntésük jogkérdés. Megállapításához az elkövető tudattartalmát – az alanyi okozatosságot – kell tisztázni, amelyre a tárgyi oldal ismérveinek (elkövetési magatartás, eredmény stb.) vizsgálata alapján lehet következtetni (BH 2020.257.I.). Az elkövető tudattartalmát érintő – jogi fogalmak formájában megjelenő – következtetések a jogi értékelés körébe tartoznak, miután nem ténymegállapítások (BH 2005.167.I.).

[13] Az indítvány szerint az elsőfokú és a másodfokú bíróság a Kúriának az élet és testi épség büntetőjogi védelméről szóló 3/2013. Büntető Jogegységi Határozata indokolásának I/I. pontjában írt szempontokat ugyan számba vette, de azok értékelése során tévesen következtetett a terhelt szándékára. Ennek megítélése során jelen esetben az objektív és szubjektív tényezők közül az elkövetés eszköze, az elkövetés körülményei és módja, a sérülés helye és jellege, a terhelt kijelentései és a motívum bírnak jelentőséggel.

[14] A tárgyi és az alanyi körülmények vizsgálata alapján a fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint az alábbi megállapítások tehetők:

[15] A cselekmény elkövetését megelőző napon a sértettel összeveszett, a nézeteltérést megbeszélni kívánó terheltnek a sértett nem adott lehetőséget a konfliktus rendezésére. Arra lehet következtetni, hogy a cselekmény kiváltó oka a terhelt békülési szándékának a sértett általi elutasítása volt. A terhelt az élet kioltására tipikusan alkalmas eszközzel, késsel támadt a sértettre. Az ügyészség utalt rá, hogy nem alkalmatlan eszköze az emberölésnek a hegyvel nem, de éllel bíró 8 cm pengehosszúságú kés (BH 2013.2.). A terhelt irányított, határozott, kifejezetten szúró mozdulatot tett közvetlen közlől a sértett nyaka felé.

[16] A sértett a nyaka közepe tájékán szenvedett hámsérülést. E testrész az általános élettapasztalat szerint létfontosságú képleteket, többek között a felszínhez közel elhelyezkedő nagy verőereket és visszereket foglal magában. A verőér sérülése orvosi ellátás hiányában köztudottan rövid időn belül nagymértékű vérvesztést okozhat.

[17] A terhelt az adott körülmények között mindent megtett a halálos eredmény bekövetkezése érdekében, a súlyosabb sérülés elmaradásának oka kizárólag a sértett védekező

mozgásának tudható be. A további támadást csak az akadályozta meg, hogy a sértett a kezét visszahúzó terhelt előtt becsukta a lakásajtót.

[18] A terhelt következetesen, három alkalommal – rögtön a bántalmazó mozdulat előtt, a támadás közben és közvetlenül a cselekménye után is – a sértettet megöléssel fenyegette. A kijelentés a terhelt által tanúsított magatartásnak megfelelő volt, amelyből a fenyegetés komolyságára lehet következtetni.

[19] Utalt a fellebbviteli főügyészség arra is, hogy tévesnek ítéli a másodfokú bíróság ítéletének indokolásában általános jelleggel tett azon megállapítást, mely szerint a terhelt gyakran fenyegetőzött „megöléssel”, még „az önhibájából eredő ittas állapot az élet kioltására irányuló kérdést nem zárja ki, az súlyosító körülményként értékelendő”. Az I. és a II. tényállási pontban leírt két esetből nem lehet a terhelt konfliktushelyzetben való szavajárására általánosságban történő, kellően megalapozott következtetést levonni. Az I. tényállási pont esetében kifejtett magatartás, az elkövetés körülményei és a terhelt egyéb kijelentései egyértelműen kizárják, hogy abban az esetben a szándéka a sértett életének a kioltására irányult volna, míg a II. tényállási pontnál éppen ezzel ellentétes megállapítás tehető, e II. tényállási pontnál a terhelt szándéka a sértett életének a kioltására irányult.

[20] Mindezek alapján a fellebbviteli főügyészség arra az álláspontra jutott, hogy a terhelt cselekményének törvényes minősítése – a halálos eredmény elmaradása folytán – a Btk. 160. § (1) bekezdésébe ütköző emberölés büntetének kísérlete.

[21] Rögzítette a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség azt is, hogy jelen ügyben a törvénysértés az első- és másodfokú ítéletek megváltoztatásával orvosolható, ezért arra tett indítványt, hogy a Kúria a jogerős ítéletet változtassa meg akként, hogy a terhelt terhére megállapított bűncselekményt a Btk. 160. § (1) bekezdésébe ütköző emberölés büntette kísérletének minősítse és a terhelttel szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát emelje fel akként, hogy annak tartamát a törvényes minősítésnek megfelelő büntetési tétel keretei között, a másodfokú bíróság érvelését alapul véve, a helyes minősítésnek megfelelő tételkeret alsó határát meghaladóan, a középértékhez közelítően határozza meg.

[22] 2. A Legfőbb Ügyészség BF.1148/2025/3. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt fenntartotta, és a Legfőbb Ügyészség is azt indítványozta, hogy a Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati indítványban írtak szerint változtassa meg.

[23] 3. A terhelt védője a felülvizsgálati indítványra és a Legfőbb Ügyészség átiratára tett észrevételében kifejtette, hogy az ügyészi indítványt nem tartja megalapozottnak, az eljáró bíróságok anyagi jogszabályt nem sértettek. A terhelt erősen ittas állapotban volt, beszéde, járása bizonytalanságot mutatott, a sértett megöléssel való fenyegetése mögöttes tartalmat nem hordozott magában. A sértett ellenállás nélkül kitolta a lakásból a terheltet, ekkor került elő a kés, amellyel ugyan szúrt, de nem gyorsan. A sértett hátra lépett, az ajtót becsukta. Az elsőfokú és másodfokú bíróság okfejtése a védő szerint helyes, a terhelt szándéka nem irányult a sértett életének kioltására. A védő arra tett indítványt, hogy a Kúria a felülvizsgálattal támadott határozatokat hatályában tartsa fenn.

[24] 4. A terhelt is tett írásban észrevételt a felülvizsgálati indítványra. Ennek lényege szerint nem volt ölési szándéka, korábban sem tört senkinek az életére. Kifejtette, hogy az alkoholproblémáin dolgozik, megváltozott, tanulmányokat folytat, és új életet szeretne kezdeni. Erre figyelemmel pedig azt indítványozta, hogy a Kúria felülvizsgálati indítványt utasítsa el.

[25] **III.** A felülvizsgálati indítvány nem megalapozott.

[26] 1. Az ügyészség jogosult a terhelt terhére felülvizsgálati indítványt előterjeszteni [Be. 651. § (1) bekezdés], amit a jogerős ügydöntő határozat közlésétől (2025. március 31.)

számított hat hónapon belül terjesztett elő [Be. 652. § (3) bekezdés]. Jelen esetben az indítvány 2025. szeptember 4. napján érkezett az elsőfokú bírósághoz, így az joghatályos.

[27] A felülvizsgálati indítvány a terhelt terhére irányul. A felülvizsgálati indítvány kézbesítése a védő részére 2026. február 9. napján, a terhelt részére 2026. február 11. napján megtörtént, nyilvános ülés tartását [Be. 660. § (2) bekezdés a) pont] pedig nem indítványozták. A Kúria tanácsának elnöke egyéb okból sem tartotta szükségesnek nyilvános ülés tartását [Be. 660. § (2) bekezdés b) pont]. Ezért a Kúria az indítványról a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti főszabály alapján tanácsulésen határozott.

[28] 2. A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, amely a Be. 648. §-a alapján csak a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen, kizárólag a Be. 649. §-ában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe. A felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető, ezért az azon kívül eső anyagi vagy eljárásjogi kérdések a felülvizsgálatban közömbösek.

[29] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség által a felülvizsgálati indítványban megjelölt Be. 649. § (1) bekezdés c) pont alapján a törvénysértő minősítés képezhet felülvizsgálati okot. A 2025. szeptember 1. napjától hatályos c) pont szerinti felülvizsgálati ok akkor valósul meg, ha a bíróság a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt szabott ki olyan büntetést, illetve alkalmazott olyan intézkedést, amely a felülvizsgálati indítvánnyal megítáradott határozat szerint irányadó büntetési tételkerettől eltérő, törvényes büntetési tételkeretre figyelemmel aránytalanul súlyos vagy aránytalanul enyhe.

[30] Az ügyészi álláspont lényege szerint a terhelt tényállásban rögzített magatartása nem az a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző és a (8) bekezdés első fordulata szerint minősülő testi sértés büntette kísérleteként, hanem a Btk. 160. § (1) bekezdésébe ütköző emberölés büntette kísérletének minősül. Ez a büntetési tételt is módosítja – nem két évtől nyolc évig, hanem öt évtől tizenöt évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett –, ami megnyitja annak a felülvizsgálatban való felülbírálatát, hogy a kiszabott büntetés a helyes minősítés alapul vételével eltúlzottan enyhének tekinthető-e.

[31] Ezért az ügyészség indítványa a hivatkozott felülvizsgálati ok feltételeinek maradéktalanul megfelel, az alapján a felülvizsgálati indítvány érdemi elbírálásának helye van.

[32] 3. A Btk. 164. § (1) bekezdése szerint aki más testi épségét vagy egészségét sérti, testi sértést követ el. A cselekmény a (8) bekezdés első fordulata szerint súlyosabban minősül, ha az életveszélyt okoz. A Btk. 160. § (1) bekezdése szerinti emberölést pedig az követi el, aki mást megöl.

[33] A Btk. 10. § (1) bekezdése szerint kísérlet miatt büntetendő, aki a szándékos bűncselekmény elkövetését megkezdi, de nem fejezi be.

[34] A testi sértés bűncselekmény elkövetési magatartása a testi épség vagy egészség sértése, és ezen a testen érő olyan külső behatás, amely a testen, illetve egy részén nyomokat visszahagyó sérülést eredményez. Az elkövetési magatartás eredménye a testi épség megsértése, illetve az egészségsértés. A sérelemnek okozati összefüggésben kell állnia az elkövető magatartásával. Az emberölés, illetőleg ennek kísérlete esetén az elkövető tudata átfogja a sértett halála bekövetkezésének lehetőségét, és ezt kívánja, vagy ebbe belenyugszik. Ezzel szemben az életveszélyt okozó testi sértés esetében az elkövető szándéka csupán testi sérülés és legfeljebb életveszély előidézésére irányul, de az eredmény kapcsán lehetséges a gondatlanság is.

[35] Az emberölés büntettének kísérlete és az életveszélyt okozó testi sértés büntette – utóbbi legalábbis részben – szándékos elkövetési magatartással valósul meg, így az élet és testi épség büntetőjogi védelméről szóló 3/2013. Büntető Jogegységi Határozatban foglaltaknak megfelelően elhatárolásuk a terheltnek a cselekmény véghezvitele időpontjában

fennálló konkrét tudattartalma alapján történhet meg, melyek értékelése során azt kell tisztázni, hogy a terhelt szándéka a sértett megölésére vagy csupán testi épségének sértésére irányult-e.

[36] Az elkövetés időpontjában fennálló tudati állapot tisztázásánál, így annak megítélésénél, hogy a terhelt szándéka ölésre avagy testi sértésre irányult-e, jelentős mértékben a külvilágban megnyilvánult és ennél fogva megismerhető tények elemzésének van jelentősége. A jelen ügyben az emberölésre, illetve a testi sértésre irányuló szándék megállapításánál az elkövetéskori tudattartalomra a tárgyi (objektív) és az alanyi (szubjektív) tényezőkből lehet következtetni.

[37] Az indítvány által hivatkozott tárgyi tényezők körében a Kúria a következőkre mutat rá.

[38] A cselekmény elkövetéséhez használt kés az emberölésnek (is) valóban tipikus eszköze, ám ez önmagában még nem alapozza meg az ölési szándékra vonható következtetést, az eszközt ugyanis minden esetben össze kell vetni az elkövetés egyéb körülményeivel. Kétségtelen, hogy a kés megfelelő irányítottsággal és erővel – jellegénél fogva – általában az emberölésre irányuló szándékra enged következtetni, azonban nem lehet figyelmen kívül hagyni azt sem, hogy a terhelt által használt kés legfeljebb 6 centiméter pengehosszúságú és tompa végű – ekként szúrásra kevésbé, inkább csak vágásra alkalmas – volt.

[39] Az elkövetés körülményei és módja kapcsán a Kúria utal arra, hogy szúrás, vágás, döfés esetében jelentősége van az irányítottságnak, az erő kifejtésnek. Jelen esetben az ittas állapotban lévő, dülöngélve mozgó terhelt egy alkalommal szúrt a sértett felé. A sértett a szúrást kivédendő elhajolt, hátra lépett, és miközben a terhelt a kezét visszahúzta, a terhelt előtt az ajtót becsukta. A terhelt indulatból, koordinálatlan mozgással végrehajtott szúró mozdulata – melyet a sértett könnyen védett ki –, majd rögtön ezt követően kezének leengedése, testi sértés okozására irányuló szándékra utal.

[40] A sérülés helye és jellege is következtetési alap lehet az elkövető szándékára, de önmagában még nem igazít el az emberölés kísérlete és az életveszélyt okozó testi sértés elhatárolása kérdésében. A nyak támadása eredményezheti létfontosságú verőerek, visszerek sérülését. Az ereket ért sérülések vezethetnek a sértett rövid idő alatt bekövetkező halálához. Ezt figyelembe véve a sérülés helyéből – a terhelt támadásának irányítottságával, az erőbehatás mértékével összefüggésben – rendszerint következtetést lehet levonni arra nézve, hogy az elkövető ölésre avagy testi sértésre irányuló szándékkal cselekedett-e.

[41] Önmagában azonban e körülmény sem lehet az elhatárolás kizárólagos alapja. Kétségtelenül jelen esetben a terhelt a sértett életfontosságú testtájékát támadta, azonban annak folytán a sértett a nyakán csak 8 napon belül gyógyuló hámsérülést szenvedett el, ami még akkor is csak a testi sértés okozására irányuló szándékot támasztja alá, ha abban a sértett elhajlásának is szerepe volt. A tompa végű eszköz egyszeri, nem célirányos használatából nem lehet arra következtetni, hogy e védekező mozdulat hiányában a sértettnek jelentősebb – ölési szándékra utaló – sérülése következett volna.

[42] Az elkövető kijelentéseinek ugyancsak jelentőségük lehet az elkövetéskor fennállott szándék megállapításánál. Az elkövetéskor fennállott ölési, illetőleg testi sértési szándékra következtetési alap lehet az elkövetőnek a cselekmény elkövetése utáni magatartása és az is, hogy az eseményeket követően milyen kijelentéseket tett. Meg kell azonban jegyezni, hogy az objektív ismérvekkel szemben ennek van a legkisebb nyomatéka a szándék megítélése során; azt ugyanis számtalan körülmény befolyásolhatja, komolysága csak a tényleges elkövetési mechanizmus alapul vételével ítéltető meg.

[43] Jelen esetben a terhelt a szűrő mozdulata közben valóban megöléssel fenyegette a sértettet, majd ezt hangoztatta azt követően is, hogy a sértett a lakásból kizárta, ugyanakkor a lépcsőházból eltávozott, meg sem kísérelt a lakásba újból bejutni. Nem hagyható figyelmen kívül az sem – ahogy arra a másodfokú bíróság is utalt –, hogy a terhelt erősen ittas állapotban volt és általában is gyakran fenyegetőzött „megöléssel”, ami a mindennapi életben is legtöbbször az indulat levezetését jelenti, mintsem valós elhatározást (ezt szemléletesen igazolja a jelen ügyben megállapított tényállás felülvizsgálattal nem érintett I. pontja is). Ezért a terhelt ezen kijelentése alapján önmagában nem lehet büntetőjogi bizonyossággal következtetést vonni a terhelt ölési szándékára, ugyanis a szóbeli kijelentéseinek a cselekvősege nem feleltethető meg.

[44] Az alanyi tényezők körében többek között a cselekményt kiváltó indítók (motívum) felderítésének és vizsgálatának van kiemelkedő jelentősége a tárgyalt bűncselekmény-kategória esetében.

[45] Az indítók ismerete segítséget nyújthat az eshetőleges szándékkal elkövetett emberölés kísérletének a testi sértéstől való elhatárolásához. Az elkövetéskori konkrét tudattartalomra vonható következtetés a legkülönbözőbb indítóokból, amilyenek pl.: az ellenséges, haragos érzület, a féltékenység, az indulat, a félelem, a szégyenérzet, az elkeseredettség stb. Mindenkor lényeges az indítók és a konkrét elkövetési cselekmény közötti kapcsolat tisztázása és bizonyítása.

[46] Az elkövetéskori tudattartalom megállapításához szorosan kapcsolódhat a cselekmény véghezvitelét megelőző pszichikus folyamat feltárása; ez a folyamat a külvilágban megvalósult jelenségekből ismerhető meg. Annak eldöntésénél, hogy az elkövető szándéka ölésre avagy testi sértésre irányult-e, jelentőséghez jut az elkövetőnek a sértetthez fűződő kapcsolata, rokoni viszonya, érzelmi kötődése és az egyéb alanyi mozzanatok is. Az alanyi és tárgyi körülmények feltárása és elemzése, valamint összhatásukban, kölcsönös összefüggésükben való mérlegelésük nem maradhat el.

[47] Jelen esetben a sértett és a terhelt régóta baráti kapcsolatban álltak, a terhelt költöztetése során is a sértett segítségét vette igénybe. Ennek során ugyan összevesztek, azonban pont azért kereste fel a sértettet, hogy beszéljen és kibéküljön vele. A terhelt és a sértett egymáshoz való viszonya alapján nem lehet következtetni olyan motívumra, indítókra, ami a terhelt ölési szándékára utalna. A hosszabb ideje baráti viszonyban lévő felek között a legkevésbé sem merült fel komoly sérelem vagy érdeellentét, hanem a pillanatnyi indulat, majd a békülés helyett a terhelt lakásból való kiutasítása váltotta ki. A cselekvés gyors lefolyású, egyszeri szűrő mozdulat volt egy kis méretű, nem tipikusan ölésre szolgáló eszközzel.

[48] Ezen – az ölési szándékot semmilyen módon alá nem támasztó – alanyi körülményeket összevetve az ugyan létfontosságú testrészen bekövetkezett, de ténylegesen csekély súlyú, könnyű hámsérüléssel, a mozdulat egyszerűségével, majd a kéz leengedésével, ami az ajtó becsukását is lehetővé tette, az eszköz pengehosszúságával és tompa végével nem támasztják alá kétséget kizáró módon, hogy az ittas állapotban lévő, dülöngélő terhelt tudata legalább eshetőlegesen átfogta a sértett halálának lehetőségét; annak ellenére sem, hogy a támadott testtájék esetlegesen – megfelelő eszköz és elkövetési mód esetén –, kijelentései pedig annak megfelelő elkövetési mód esetén a testi sérülés okozásán túlmenően ölési szándékra utalhatnak.

[49] A Btk. 164. § (8) bekezdésének első fordulatóban meghatározott életveszélyt okozó testi sértés nem „tisztá” veszélyeztetési bűncselekmény, mert az elkövetési magatartás az emberi életet ugyan veszélyezteti, a testi épséget viszont ténylegesen sérti. A terhelt testi sérülés okozására irányuló szándéka kétséget kizáróan megállapítható, míg az ölési szándéka – akárcsak eshetőlegesen is – nem. Abba azonban belenyugodott, hogy a sértett életveszélyes

sérülést is szenvedhet. Az elsőfokú és másodfokú bíróság tehát helyesen értékelte a terhelt tényállásbeli magatartását, következésképp a cselekmény minősítésében nem tévedtek, amikor a terhelt bűnösségét (életveszélyt okozó) testi sértés büntettének kísérletében [Btk. 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés első fordulat] állapították meg. Annak okán, hogy a terhelt cselekményének minősítése helyes, a kiszabott büntetés – mivel a Btk. egyéb szabálya sem sérült – önmagában nem felülvizsgálható.

[50] A Kúria – mivel nem észlelt olyan eljárási szabálysértést, aminek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles – a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt, és a megtámadott határozatot a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsülésen, a Be. 655. § (1) bekezdése szerinti összetételben eljárva, a Be. 662. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[51] A felülvizsgálati eljárásban felmerült bűnügyi költségről a Be. 664. § (1) bekezdés zárófordulata alapján rendelkezett.

[52] *A döntés elvi tartalma*

Nem ölésre, hanem testi sértésre irányuló szándékára lehet következtetni akkor, ha a terhelt a vele hosszabb ideje barátságban lévő sértettet egy nézeteltérés megbeszélése érdekében erősen ittas állapotban felkeresi, majd egy alkalommal – ölésre utaló indulati kijelentést hangoztatva – egy kis pengehosszúságú, tompa végű késsel egyszeri alkalommal a békülést elhárító sértett nyaka felé szúr oly módon, hogy azzal csak felületes hámsérülést okoz, amit a sértett hátralépéssel könnyedén elhárít, a terhelt pedig kezét visszahúzza az ajtó bezárását is lehetővé teszi. Ugyanakkor az elkövetés ezen módja az életveszély okozására vonatkozó eshetőleges szándék megállapítását megalapozza.

[53] **IV.** A végzés ellen a Be. 6. § (4) bekezdése alapján nincs helye fellebbezésnek; felülvizsgálatát a Be. 650. § (1) bekezdés b) pont második fordulata zárja ki.

[54] Az esetleges újabb indítvánnyal kapcsolatos figyelmeztetés a Be. 652. § (6) és (7) bekezdésén alapul azzal, hogy a Kúria a Be. 656. § (4) bekezdése szerint az ugyanazon jogosult által ismételt, illetve más jogosult által azonos tartalommal előterjesztett indítványt indokolás nélkül elutasíthatja.

Budapest, 2026. május 7.

Dr. Somogyi Gábor s.k. a tanács elnöke, Dr. Boros Tibor s.k. előadó bíró, Dr. Harangozó Attila s.k. bíró, Dr. Metzing Márton s.k. bíró, Dr. Nagy Antal s.k. bíró